

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 1Nt/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315010175
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5315010175.2

Uznesenie

Okresný súd Čadca v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Mravca a členov senátu O. Q. a A. Q. o návrhu odsúdeného K. V. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/194/2002 na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. septembra 2015 v Čadci takto

r o z h o d o l :

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh odsúdeného K. V., R.. XX.XX.XXXX, na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1 T 194/2002, zo dňa 03.06.2015, z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Odsúdený K. V. doručil súdu dňa 3.6.2015 podanie označené ako žiadosť. V predmetnom podaní žiadal o povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca sp. zn. 1T/194/2002 zo dňa 2.5.2003. Svoje podanie odôvodnil tým, že mu bol za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov (čiže na úrovni spodnej trestnej sadzby) bez toho, aby bola posúdená predbežná otázka odsúdenia rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/55/1996 podľa § 7 ods. 1 Tr. por. Týmto spôsobom vzniklo porušenie zákona, nakoľko bol znevýhodnený v časti pri rozhodovaní o výške trestu a spodná hranica trestnej sadzby bola stanovená na 7 rokov. Je úplne presvedčený, že súd nemal riešiť jeho právnu kvalifikáciu za použitia ust. §-u 41 Tr. zákona. Odsúdený taktiež uviedol, že orgány činné v trestnom konaní si nespĺnili pracovné povinnosti zo zákona pri zabezpečovaní miesta tr. činu a nezaistenie nezvratných dôkazov by bolo možné podľa súčasného trestného zákona posudzovať ako prečin trestného činu marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 Tr. zákona.

Na podklade tohto návrhu teda súd mal ustálené, že odsúdený dôvod pre podanie návrhu na obnovu konania videl v tom, že:

- súd pochybil pri právnej kvalifikácii skutku,
- súdom nebola posúdená predbežná otázka odsúdenia rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/55/1996 podľa § 7 ods. 1 Tr. por. (otázka trestu),
- orgány činné v trestnom konaní si nespĺnili pracovné povinnosti zo zákona pri zabezpečovaní miesta tr. činu a nezaistenie nezvratných dôkazov.

Súd vo veci nariadil verejné zasadnutie na ktorom oboznámil obsah spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 1 Nt 3/2015, najmä žiadosť čl. 1 , doplnenie žiadosti z čl. 5, pripojený spis Okresného súdu Čadca 1 T 194/2002 a pripojený spis Okresného súdu Čadca sp. zn. 2 Nt 11/2013 z ktorých mal preukázané nasledovné skutočnosti:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 1T 194/2002-260 zo dňa 22.5.2003 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To 434/03 zo dňa 12.11.2003 bol K. V. právoplatne uznaný za vinného z trestného činu sexuálneho násillia podľa § 41 ods. 1, § 241a ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov pri zaradení do III. NVS (§241a ods. 1, 41 ods. 1, 39a ods. 2 písm. a) Tr. zák. účinného do 1.1.2006)

Odsúdený bol uznaný vinným z trestného činu sexuálneho násillia ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 2To/434/03 zo dňa 12.11.2003 bolo odvolanie obžalovaného K. V. podľa § 256 Tr. por. zamietnuté. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že náležite zistený skutkový stav bol súdom prvého stupňa správne právne kvalifikovaný.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody ustanovená v tomto zákone sa u obzvlášť nebezpečného recidivistu zvyšuje o 1/3. Obzvlášť nebezpečnému recidivistovi súd uloží trest v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. súd zaradí páchatel'a spravidla do III. nápravno-výchovnej skupiny, ak sa mu ukladá trest ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi (§ 41) alebo trest za niektorý z trestných činov uvedených v § 62. Pri úvahách o druhu a výmere trestu, súd prvého stupňa primerane vychádzal zo zákonných ustanovení. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vo veci OS Čadca sp. zn. 1T/194/2002 zo dňa 22.5.2003 z čl. 254-259 vyplýva, že pred vyhlásením rozsudku boli ako listinné dôkazy oboznámené aj výpis z registra trestov Generálnej prokuratúry na odsúdeného K. V. a pripojený trestný spis Krajského súdu Banská Bystrica 4T/55/96.

Všetky tieto skutočnosti boli konštatované v uznesení Okresného súdu Čadca sp. zn. 2 Nt/11/2013 v ktorom konaní sa domáhal obnovy konania z totožných dôvodov. Tento návrh na povolenie obnovy konania bol odsúdenému K. V. v celom rozsahu zamietnutý

Na verejnom zasadnutí odsúdený zotrval na svojom návrhu na povolenie obnovy konania v predmetnej veci, a to čo do výroku o treste. Poukázal na uznesenie NS SR 3 Tost 4/2015 zo dňa 6. mája 2015. Na základe tohto uznesenia bol spochybnený rozsudok okresného súdu a taktiež uznesenie krajského súdu, nakoľko v zmysle tohto uznesenia sa na neho nemalo prihliadať ako na obzvlášť závažného recidivistu, pretože trest uložený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, mal byť zahladený, nakoľko bol odsúdený ako mladistvý. Najvyšší súd SR uvádza vo svojom uznesení, že krajský súd sa mal vysporiadať so zahladením, čo však nevykonal a toto mu nemôže byť na ujmu, teda nemôže byť posudzovaný ako obzvlášť závažný recidivista. Obnovou konania sa domáha nápravy odsúdenia, ku ktorému došlo zo strany justície. Poukázal tiež na uznesenie Krajského súdu Žilina zo dňa 28.05.2014, kde je uvedené, že procesné pochybenie súdu I. stupňa je dôvod na podanie dovolania. Z generálnej prokuratúry mu však bolo oznámené, že v zmysle § 266 ods. 2 Tr. por. nie je možné dovolanie podať. Preto nemá inú možnosť, ako napraviť toto pochybenie, iba podaním návrhu na obnovu konania. Taktiež poukázal, že na hlavnom pojednávaní dňa 27.06.2002 na Okresnom súde Čadca nebola známa sťažnosť voči uzneseniu Tp 20/02 voči ponechaniu vo väzbe, táto sťažnosť nebola známa ani prísediacim, ani prokurátorovi, ani jemu, dokonca ani jeho novému obhajcovi JUDr. C.. Žiadal, aby bol oboznámený s celým obsahom tejto sťažnosti, nakoľko tam bola požiadavka na predvolanie svedkyne A. Š.. Taktiež poukazuje na porušovanie noriem CPT Európskeho výboru, na zabránenie mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania a trestania. Má za to, že došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu, nakoľko nebol s takouto sťažnosťou oboznámený. Poukázal tiež na to nezrovnalosť čo do prísediacich na hlavnom pojednávaní. Odsúdený sa pripojil ku konečnému návrhu obhajcu, poukázal na skutočnosť, že použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečný recidivista mal trestnú sadzbu od zhruba 6,5 roka vyššie, a mal byť trestaný ako prvotrestanec, pričom trestná sadzba by bola 2 roky až 8 rokov, taktiež mal za to, že príslušníci polície v pôvodnom konaní zmarili dôkazy v jeho prospech a mal byť pre tento skutok oslobodený.

Prokurátor navrhol návrh na povolenie obnovy konania zamietnuť, nakoľko neboli uvedené také nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by samé o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, mohli by odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Pokiaľ by súd vyhodnotil uznesenie NS SR ako novú skutočnosť, mal za to s poukazom na uložený trest, že napriek tomu nie je dôvod na obnovu konania.

Obhajca odsúdeného uviedol, že odsúdený považuje uvedený rozsudok NS SR ako novú skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na povolenie obnovy konania predmetného konania 1 T 194/2002 a to najmä z toho dôvodu, že výrok o treste v uvedenom rozsudku je nezákonný, nakoľko bola použitá nesprávna kvalifikácia, prihliadalo sa u odsúdeného na skutočnosť, že je obzvlášť závažným recidivistom v zmysle § 62 ods. 1 a § 41 ods. 1 Tr. zák., platného do 31.12.2005, a teda trest, ktorý mu bol v tomto rozsudku uložený považuje za nezákonný. Odsúdenému nebolo rozhodnuté po vykonaní trestu 4 T

55/95, ktorý vykonal 13.01.2001 o zahľadení, resp. nezahľadení a rovnako ani Okresný súd Čadca vo veci 1 T 194/2002 nevyriešil ako predbežnú otázku, či odsúdenému sa trest zahľadzuje, resp. nezahľadzuje. Odsúdený sa domnieva a to aj na základe rozhodnutia NS SR 3 Tos 4/2015, že by mu trest bol v tom čase zahľadený a preto výrok o treste rozsudku OS Čadca 1 T 194/2002 považuje za nezákonný.

Podľa § 394 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 397 ods. 2 Tr. por. o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

V konaní o povolení obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia a nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme.

Odsúdený svojim návrhom na obnovu konania opätovne principiálne sledoval prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech a uloženie nižšieho trestu prípadne oslobodenie, čo je iste v intenciách jeho pôvodnej obhajoby legálne, ale po právoplatnosti odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je obnova konania. Tento inštitút je striktnie viazaný na preukázanie nových, skôr neznámych dôkazov, čo v rozhodovanej veci sa nestalo realitou. Podmienkou obnovy konania je existencia právoplatného rozsudku alebo trestného rozkazu. V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmyšľil pri hodnotení vykonaných dôkazov, príp. ich nesprávne vyhodnotil.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že skutočnosti uvádzané odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy konania nie sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o treste. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 1T/194/2002 bol oboznámený pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku aj odpis z registra trestov GP SR, v ktorom bol záznam o odsúdení vo veci Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/55/96, v ktorej veci bol odsúdený Miloš Opela súdený ako mladistvý. Taktiež bol na tomto hlavnom pojednávaní oboznámený aj pripojený spisový materiál Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/55/96 a rozsudok v tejto trestnej veci. Okresný súd sa teda s týmto dôkazom oboznámil a pred rozhodnutím o treste tento dôkaz aj vyhodnotil a následne s poukazom na toto odsúdenie uložil odsúdenému trest, ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi. Krajský súd v Žiline následne po podaní odvolania odsúdeným mal taktiež k dispozícii celý tento spisový materiál a pri rozhodovaní o odvolaní na tento prihliadal. Skutočnosti uvádzané odsúdeným v žiadosti o povolenie obnovy konania nie sú teda novým dôkazom alebo novou skutočnosťou súdu skôr neznámou, na ktorú by súd v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Čadca sp. zn. 1T/194/2002 neprihliadal. Vzhľadom na to, že odsúdený ako osoba oprávnená na podanie návrhy o povolenie obnovy konania, súdu nepredložil novú skutočnosť a ani neznámy dôkaz, ktorý by nebol vykonaný v pôvodnom konaní, nebola splnená podmienka na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a preto súd v zmysle § 399 ods. 2 Tr. por. návrh na povolenie obnovy konania vo veci sp. zn. 1T/194/2002 zamietol ako nedôvodný a môže teda súd

i konštatovať, že tento návrh je de facto totožný s návrhom o ktorom súd už konal vo veci sp. zn. 2Nt/11/2013.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť v lehote do 3 dní od jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Žiline.